

SZÁLKAI HÍRMONDÓ

Minden szálkai lakosnak és vendégnek kellemes Karácsonyi Ünnepeket és nagyon boldog Új Esztendőt kívánunk!

4. évfolyam, 9. szám

A Szálkai Önkormányzat hivatalos lapja

2006.december 22

Bandi András: Jézuska

Nálunk, odahaza, a karácsonyfát a Jézuska hozta. Karácsony környékén igyekeztünk jobbak lenni, így talán több ajándékot kaphattunk. És eljőve Karácsony szombatjának estele. A felszegen már kántálni kezdtek a legények, visszhangzott a kicsiny falu a karácsonyi énekektől.

- Még egy-két óra, és itt is lesznek - állapította meg a ködpárába belépő nagyapám.

Szívrepesve vártam a Jézuskát, szüleim többnapos huzavona után beleegyeztek, hogy személyesen is találkozhatok vele, aki mindeddig észrevétlenül kiosont a szobából, csak a gyönyörűen földiszított karácsonyfát és az ajándékokat hagyva hátra.

A duruzsoló kályha mellett üldögéltünk ünnepi ruhában - nagyapó, nagyanyó meg én, és vártunk. Jézuskát vártuk. Egyszer csak nyílt az ajtó, és teljes nagyságában megjelent előttünk a Jézuska. Kifordított báránypörkucsomát viselt a fején, nagy fehér gyapjúszakállat, egy fehér köpenybe burkolózva, gumicsizmában, aminek a szárából gyapjútincsek lógtak ki. Lerakta az asztalra az ajándékot a kis karácsonyfa alá, én meg félénken elénekeltem egy kis dalt, és megköszöntem az ajándékot.

És a Jézuska amint jött, sietve távozott, hiszen még sok gyereknek kellett ajándékot vinnie. Pár perc múlva megérkeztek a szüleim is, a szomszéd, Istók Jóska bácsi társaságában. Közösen örültünk a sok ajándéknak. A kántálók is eljutottak hozzánk, a beköszöntő az ablak alatt ujjongva hirdette Jézus eljövételét:

*"Messze-messze innen, a napkeleti részen,
Egy ragyogó csillag jelent meg az égen,
Melynek fény sugara azt hirdeti néktek,
Most született meg a világ megváltója
Betlehem városában, piciny jászolában"*

Az ősi rigmus magával ragadott, a gyermek-fantázia pillanatok alatt visszaröpített Betlehembe. Nagyapám elmesélte Jézus születésének varázsos történetét.

- Nagyapó, de hát ez nagyon régen volt! Akkor hogy lehet, hogy a Jézuska még ma is él?

- Lassan kétezer éve, kisfiam, és amint láttad, mégis él. Itt járt közöttünk - simogatta meg fejemet a nagyapám.

A gyertyafényes karácsonyfa, és az új játékok gyorsan elhomályosították a szép történetet. A felnőttek koccintgattak, kóstolgatták az újbort, közben kellemes ünnepeket kívántak egymásnak.

Már későre járt, a szomszédok szedelőzködni kezdtek, búcsúzkodtak, hazaindultak. Istók Jóska bácsi is kihörpintette poharát, mindenkivel kezét fogott, majd "jóéccakát" kívánva kilépett az ajtón.

Én is kikísértem. A sűrű hóesésben a kiskapu mellől egy kis batyut vágott a hó alá. Gumicsizmájából, hátul kilógott egy kis gyapjútincs. Azóta már sok év eltelt, de én többé sosem találkoztam a Jézuskával.

*„Nincs nagyobb boldogság, mintha szeretnek bennünket”
(Charlotte Brontë)*